

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315202040
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4315202040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Levice v skratke OSBD Levice, so sídlom Ku Bratke 3, 934 01 Levice, IČO 00 171 590, zastúpeného: JUDr. Alexander Kuchárik, advokát so sídlom J. Hollého 11, 934 01 Levice, proti žalovanému: Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 10, 937 XX T., zastúpenému: Mgr. Tomáš Jamrich, advokát so sídlom Moravská 784/35, 952 01 Vráble, o zaplatenie sumy 367,86 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 15. marca 2019 č.k. 11C/99/2015-786, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

II. Odvolanie žalovaného vo vzťahu k zamietnutému návrhu na prerušenie konania odmieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 351,57 eura a úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 177,10 eura od 16.06.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 174,47 eura od 02.06.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 91,14 % (výrok III.) Návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol (výrok IV.). Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 8a ods. 1, ods. 2 prvá a druhá veta, ods. 4, 6, § 8b ods. 1, § 10 ods. 1, 3, 4, 6, § 14 ods. 1, 2, 3, 4, § 32c ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 14 ods. 2, 3, § 18 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom od 01.10.2017 do 31.01.2020, § 7 ods. 1, 2, 3, 10, vyhlášky č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbornom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla v znení účinnom od 15.09.2009 do 31.12.2016, § 164, § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, § 100, § 101, § 580, § 581 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.2. Konštatoval, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia nedoplatku z vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2011 do 31.12.2011 v sume 193,39 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 16.06.2012 do zaplatenia. Vo veci vedenej pod sp.zn. 11C/800/2015, po pripustení zmeny žaloby uznesením vyhlásenom na pojednávaní dňa 09.02.2017, sa domáhal voči žalovanému zaplatenia nedoplatku z vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 v sume 174,47 eura. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29. mája 2018 č.k. 11C/99/2015-468 spojil na spoločné konanie veci

vedené na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 11C/99/2015 a sp.zn. 11C/800/2015 a vyslovil, že konanie sa bude viesť pod sp.zn. 11C/99/2015.

1.3. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný je vlastníkom štvorizbového bytu na 2. poschodí bytového domu č. XXXX . v T., na A. č. XX, a spoluvlastníkom spoločných častí, spoločných zariadení domu a pozemku. Dňa 28.09.1997 žalovaný podpísal so žalobcom zmluvu o výkone správy, ktorá mu v čl. 3 bodu 2 určovala povinnosti, najmä a) Poukazovať správcovi domu preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv spoločných častí a spoločných zariadení domu, príslušenstva, prípadne pozemku. O výške preddavku na príslušný rok rozhodujú spoluvlastníci domu. b) Poukazovať preddavky na úhradu nákladov za poskytované plnenia a ďalšie služby vo výške určenej správcom mesačne vopred. c) Platiť správcovi poplatok za výkon správy. Uvedená zmluva o výkone správy ďalej v čl. 3 ods. 3 stanovovala, že výšku poplatku za výkon správy na príslušný rok určuje správca tak, aby mal pokryté predpokladané náklady spojené s výkonom správy. Platby podľa ods. 2 bol vlastník povinný poukazovať správcovi spolu mesačne vopred najneskôr do 25. dňa predošlého mesiaca. V čl. 2 bod 2 ods. 3 tiež stanovovala, že vyúčtovaním zistený nedoplatok na skutočných nákladoch za poskytnuté plnenia bol vlastník bytu povinný zaplatiť správcovi do 15 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. V tej istej lehote je správca povinný vrátiť vlastníčkovi bytu vyúčtovaním zistený preplatok.

1.4. Ďalej zistil, že uznesením schôdze vlastníkov konanej dňa 27.11.2007 došlo k schváleniu zmluvy o výkone správy č. XXXXXXXX/XXXX. Na prezenčnej listiny zo schôdze vlastníkov bytov bolo podpísaných 24 vlastníkov z počtu 33 vlastníkov. Žalovaný zmluvu o výkone správy č. XXXXXXXX/XXXX s Dodatkom 2007 nepodpísal. Podľa zoznamu predloženého žalobcom uvedenú zmluvu podpísalo 26 vlastníkov. Uvedená zmluva určovala povinnosti vlastníkov v čl. II. bod 5 tak, že vlastníci sa zaväzujú platiť preddavky na náklady za poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu a do fondu prevádzky, údržby a opráv a dohodnutú odplatu za realizovaný výkon správy. Podľa čl. IV. bod 3 je vlastník povinný mesačne vopred uhrádzať správcovi ustanovené preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu podľa článku III bod 4 tejto zmluvy a ďalšie platby podľa rozhodnutia väčšiny vlastníkov a to na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi. Podľa čl. IV. bod 4 je vlastník povinný mesačne vopred uhrádzať preddavky do fondu prevádzky údržby a opráv vo výške schválenej vlastníckymi na účet domu. Vlastníci vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, ak sa vlastníci nedohodli inak. Podľa čl. IV bod 5 je vlastník povinný mesačne vopred uhrádzať poplatok za výkon správy a to - u vlastníka člena družstva je poplatok vo výške 121 Sk + DPH, t. j. 144 Sk, - u vlastníka nečlena družstva je poplatok vyšší o 15 %. Poplatok na výkon správy môže byť ročne upravený podľa ukazovateľov ekonomického vývoja v oblasti nehnuteľností, prenájmu, obchodnej činnosti a ostatných služieb zverejnených Štatistickým úradom SR. Podľa čl. IV bod 8 sú vlastníci povinní vyúčtovaním záloh zistený nedoplatok na skutočných nákladoch za poskytnuté plnenia uhradiť do 15 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. V tej istej lehote je správca povinný vrátiť vlastníčkovi vyúčtovaním zistený preplatok, alebo so súhlasom vlastníkov tento započítať do platieb na ďalšie obdobie. Zmluvná strana, ktorá je v omeškaní so splnením tejto povinnosti, je povinná zaplatiť úrok z omeškania v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý. Podľa čl. VIII bod 1, zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Podľa čl. VIII bod 8, dňom uzavretia tejto zmluvy stráca platnosť predchádzajúca zmluva o výkone správy aj s dodatkami. Zmluva o výkone správy č. XXXXXXXX/XXXX bola uzavretá podľa zákona č. 182/93 Z.z. v dôsledku jeho novelizácie zákonom č. 268/2007. Je v nej uvedené, že zároveň boli opravené niektoré gramatické nepresnosti a doplnené vysvetlivky. V zmluve sa uvádza, že je záväzná po jej schválení nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov a po následnom podpísaní nadpolovičnou väčšinou vlastníkov a správcovi. Pokiaľ nedôjde k jej schváleniu a podpisu, bude povinnosťou vlastníkov aj správcu od 1. januára 2008 postupovať podľa jej textu v zmysle § 32 c ods. 2 posledná veta zákona č. 268/2007 Z. z., nakoľko pôvodná časť textu, ktorá nezodpovedá novelizácii prestane platiť.

1.5. Podpísanie zmluvy o výkone správy č. XXXXXXXX/XXXX a jej schválenie na schôdzi vlastníkov dňa 27.11.2007 mal preukázané aj výsluchom svedkov X. naopak poprel ho svedok A. N. si na priebeh schôdze nepamätala, potvrdila však, že keďže to podpísala, reálne tam bola. Potvrdila svoj podpis uznesenia zo dňa 27.11.2007, kde je uvedené Ing. Z. N., predseda VČS, ale tvrdila, že podpis a na uznesení, kde je uvedené zástupca vlastníkov, nie je jej. Potvrdila, že podpisy na origináli uznesenia zo schôdze vlastníkov z 26.04.2007 a na origináli uznesenia z 27.11.2007 sú tiež jej. Vypisovala aj obálky, v ktorých sa to podpísalo. Potvrdila skutočnosť, že uvedenú v zápisnici z 13.04.2008, podľa ktorej sa ústne vzdala funkcie, keďže o mesiac sa jej narodilo dieťa.

1.6. Z rozpočítavania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2011 do 31.12.2011 zistil skutočné náklady A: za poistenie bytového domu 4,24 eura, refundácia

výdavkov pre zástupcov vlastníkov XX,96 eura, náklady na správu 64,71 eura, elektrická energia na spoločné priestory 21,79 eura, ústredné kúrenie 41,06 eura, vodné a stočné 201,58 eura, dažďová voda 15,65 eura, náklady spojené s rozpočítavaním 3,56 eura, tvorba fond prevádzky, údržby a opráv 359,24 eura, spolu 722,79 eura. Z osobného účtu žalovaného za obdobie od 1.12.2010 do 30.11.2011 (predloženého žalobcom) zistil platby žalovaného 200 eur a 329,40 eura, spolu 529,40 eura, ktoré boli pripísané dňa 10.01.2011, a osobitne je uvedený preplatok 97,60 eura. Z osobného účtu žalovaného za obdobie od 1.12.2010 do 30.11.2011 (predloženého žalovaným) zistil platby žalovaného z 10.01.2011 200 eur - úhrada poisť. SV, DV, elekt. na rok 2011, 329,40 eura - úhrada do FPÚO na rok 2011. Ako platba je evidovaná suma 97,60 eur (5/11), vyúčtovanie 2010 (predpis-náklad), 146,97 eura preúčt. do nájom.

1.7. Z rozpočítavania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 zistil skutočné náklady A: náklady na správu 69,96 eura, poistenie bytového domu 7,17 eura, elektrická energia na spoločné priestory XX,34 eura, ústredné kúrenie 39,87 eura, vodné a stočné 236,33 eura, dažďová voda 15,70 eura, náklady spojené s rozpočítavaním 9,34 eura, tvorba fond prevádzky, údržby a opráv 207 eura. Spolu 595,71 eura. Mal preukázané, že žalovaný mal v byte samostatnú plynovú prípojku a vnútorná plynoinštalácia bytu, vybudovanú na základe stavebného povolenia mesta T. ktorá bola skolaudovaná v roku 2003.

1.8. Vyslovil názor, že právnym nástrojom ochrany vlastníkov bytov je podanie žaloby podľa § 14 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z., ktorej podanie nebolo preukázané, preto uznesenie zo schôdze vlastníkov konanej dňa 27.11.2007 k schváleniu Zmluvy o výkone správy č. XXXXXXX/XXXX s Dodatkom 2007, v zmysle novely zákona č. 268/2007 Z. z. nemožno považovať za neplatné. Uvedená zmluva o výkone správy sa schválením stala záväzná pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, i pre tých, ktorí ju nepodpísali, ak ju podpísala nadpolovičná väčšina všetkých vlastníkov bytov. Žalobca označil 22 vlastníkov, ktorí k zmluve o výkone správy pristúpili. Hoci žalovaný uvedenú zmluvu o výkone správy nepodpísal je ňou viazaný a je povinný uhrádzať preddavky na služby spojené s užívaním bytu i platby do fondu prevádzky, údržby a opráv.

1.9. Vyslovil, že žalobca má v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu, keďže v čase podania žaloby ako správca bol oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom, podľa zákona č. 182/1993 Z.z. § 8b ods. 1 a podľa § 8b ods. 2 písm. e) mal pri správe domu podľa zákona povinnosť sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky. Túto povinnosť má aj podľa § 8b ods.1 písm. e) zákona č. 182/1993 Z.z. v platnom znení. Oprávnenie správcu konať pri správe domu za vlastníkov v dome pred súdom a jeho povinnosť sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky vyplýva aj zmluvy o výkone správy č. XXXXXXX/XXXX s Dodatkom 2007 čl. III bod 1. a bod 2 písm. e).

1.10. K námietkam žalovaného, podľa ktorých v predložených dokladoch boli rozpory jednak v skutočných úhradách zo strany žalovaného podľa jeho osobného účtu a jednak podľa úhrad vo vyúčtovaných nákladoch za rok 2011, súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal z rozpočítania nákladov za plnenie poskytované s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2011 do 31.12.2011. Pritom prihliadol na skutočné náklady tam uvedené, ktorých súčet predstavoval sumu 722,79 eura, pričom z tejto sumy náklady na tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv boli v sume 359,24 eura. Úhrady žalovaného za rok 2011 považoval za preukázané dňa 10.01.2011 v sume 200 eur (úhrada poisť. SV, DV, elekt. na rok 2011) a sumu 329,40 eura (úhrada do FPÚO na rok 2011), spolu v sume 529,40 eura. Žalobca tvrdil, že o sumy 97,60 eura a 146,97 eura, uvedené v osobnom účte žalovaného predloženého žalovaným, sú len účtovnými operáciami, pričom suma 97,60 eura je rozdielom medzi predpísanými zálohovými platbami (ktoré žalovaný od r. 2002 neplatí) a skutočnými nákladmi, a suma 146,97 eura predstavuje účtovnú operáciu týkajúcu sa odpísania pohľadávky voči žalovanému, ktorá nebola v rokoch 2002-2004 žalovaná. Preto súd prvej inštancie zisťoval ktoré platby boli skutočne žalovaným poukázané a mal preukázané, že žalobca uhradil žalovanému za rok 2011 len sumu 200 eur a 329,40 eura. Uviedol, že žalovaný nepreukázal, že uhradil žalobcovi za rok 2011 aj ďalšie sumy. Za platbu žalovaného nepovažoval sumu 97,60 eur, keď ide o rozdiel medzi predpísanými zálohovými platbami a skutočnými nákladmi, a ani sumu 146,97 eura, týkajúca sa odpísania pohľadávky voči žalovanému, ktorá nebola v rokoch 2002-2004 žalovaná. Konštatoval, že preto žalobca v žalobe správne uviedol úhradu žalovaného za rok 2011 len v sume 529,40 eura.

1.11. Žalovaný namietal voči účtovaným skutočným nákladom za vodné a stočné v sume 201,58 eura tvrdiac, že bolo rozúčtované v rozpore s vyhláškou č. 210/2000 Z.z. K tomu žalobca uviedol, že uvedená vyhláška sa týka kalibrácie meradiel a nevzťahuje sa na rozúčtovanie nákladov na vodné a stočné. Zároveň žalobca poukázal na čl. III. bodu 5 Zmluvy o výkone správy, v zmysle ktorého skutočné náklady

za poskytované plnenia spojené s užívaním bytu rozúčtuje správca podľa spoluvlastníckeho podielu, v prípade merania podľa nameraných hodnôt spotreby, prípadne podľa iných podmienok, na ktorých sa strany dohodnú v súlade s uznesením vlastníkov, ak podmienky rozúčtovania nie sú stanovené všeobecne záväznou právnou normou. Súd prvej inštancie poukázal na súkromnoznalecký posudok č. 2/XI/2016 (č.l. 213), z ktorého zistil, že náklad na spotrebu studenej vody a stočného pripadajúci na byt žalovaného bol vypočítaný v sume 201,58 eura tak, ako ho vyúčtoval žalobca.

1.12. Žalovaný ďalej namietal, že do fondu prevádzky, údržby a opráv uhradil 10.01.2011 sumu 329,40 eura a okrem tejto sumy uhradil do fondu prevádzky, údržby a opráv aj sumu 315,89 eura, ktorú mal uhradiť žalobca. Žalovaný poukázal na to, že v roku 2011 sa v ich vchode vykonávala výmena vodovodných a kanalizačných potrubí, ktorú vykonávala firma Z. Z.-Q., X.. Zmluvu na výmenu potrubí však žalobca so zhotoviteľom neuzavrel na 16 bytov, ale len na 15 bytov, teda okrem bytu žalovaného. O uvedenej skutočnosti bol žalovaný upovedomený majiteľom spoločnosti Z.om Z.om. Ani po konzultácii žalovaného so žalobcom túto výmenu žalobca neuhradil. Vzhľadom k uvedenému bol žalovaný nútený uhradiť faktúru vo výške 315,89 eura z vlastného. Týmto konaním žalobcu došlo k hrubému porušeniu jeho povinnosti, kedy výmena vodovodných a kanalizačných potrubí bola hradená všetkým vlastníkom bytového domu z fondu prevádzky, údržby a opráv, okrem žalovaného. Žalovaný súdu predložil faktúru, ktorú mu vystavil Z. Z. - Q. na sumu 315,89 eur za výmenu vodovodného potrubia v bytovom jadre, Rozpis prác a materiálu, ich sumarizáciu. Predložil príjmový doklad vystavený Z.om Z.om - Q., z ktorého vyplýva, že prijal od žalovaného 6.10.2011 sumu 315,89 eur. Žalovaný predložil aj Zápis o odovzdaní a prevzatí diela zo 6.11.2011.

1.13. K tomu tvrdeniu žalobca uviedol, že výmena vodovodných a kanalizačných potrubí sa uskutočnila po písomnom hlasovaní, na základe ktorého 18 vlastníkov prejavilo súhlas s výmenou a s dodávateľom na výmenu, jeden nájomca tiež súhlasil a dvaja vlastníci s tým nesúhlasili. Medzi tými, ktorí sa zúčastnili písomného hlasovania, žalovaný nebol. Odsúhlasených bolo 15 bytov a fakturácia bola tiež na 15 bytov. Dodávateľ doručil žalobcovi objednávku z 08.07.2011. Išlo o objednávku na vykonanie opráv zo strany štyroch vlastníkov bytov. Vzhľadom na predmetnú objednávku a jej obsah boli náklady za vykonanú prácu na spoločných častiach hradené z fondu prevádzky, údržby a opráv, a to aj u tých vlastníkov, ktorí sú podpísaní na objednávke, okrem žalovaného, keďže v objednávke bolo uvedené, že žalovaný si za práce v byte zaplatí priamo dodávateľovi prác. Žalobca predložil oznámenie o písomnom hlasovaní z 02.08.2011, ktoré sa malo uskutočniť 10. a 11. augusta 2011 a týkalo sa schválenia dodávateľa na výmenu vodovodného potrubia v bytových jadrách SV, TÚV, CTÚV a kanalizácie v 15 bytoch bytového domu A. XX, 11, 12 v T. firmy Q. - Z. Z. v celkovej cene 5.148,17 eura s DPH, financovaním z fondu prevádzky, údržby a opráv. Predložil aj výsledky písomného hlasovania, ktoré potvrdzujú jeho tvrdenie, že súhlas vyjadrilo 18 vlastníkov, 1 nájomca a nesúhlas vyjadrili 2 vlastníci a žalovaný sa písomného hlasovania nezúčastnil. Žalobca pripojil aj zoznam 15 bytov, v ktorých bola robená výmena stúpacích rozvodov podľa zmluvy o dielo č. 139/2011. Z objednávky z 08.07.2011 vyplýva, že sa týka opráv v spoločných priestoroch domu A. XX, 11, 12. Išlo o výmenu vodovodného potrubia v bytových jadrách SV, TÚV, CTÚV a kanalizácie u vlastníkov bytov, u ktorých doteraz výmena nebola prevedená. Vlastníci žiadali uvedené práce urobiť cez firmu Q. - Z. Z.. Bolo v nej uvedené, že „Náklady za vykonanú prácu na spoločných častiach žiadame účtovať na ľarchu fondu prevádzky, údržby a opráv domu a v bytoch z mimoriadnej tvorby. Pán Z. si za práce v byte v zmysle zákona zaplatí priamo dodávateľovi prác. Cena za objednanú opravu bola dohodnutá 361,57 eura na byt“. Jedným z vlastníkov, ktorý objednávku podpísal, bol aj žalovaný.

1.14. Žalobca poukázal na to, že pokiaľ sa žalovaný domnieval, že hradil nejaké náklady vynaložené na spoločné priestory, mal trojročnú lehotu, aby mohol žalovať správcu bytov za nezaplatenie tejto čiastky z fondu prevádzky, údržby a opráv. Vzniesol námietku premlčania voči pohľadávke žalovaného, ktorú si uplatnil na pojednávaní. Tvrdil, že ak žalovaný zaplatil za vykonané práce, výmenu vodovodného potrubia v bytovom jadre, sumu 315,89 eura dodávateľovi prác Z.ovi Z.ovi, nemožno túto platbu považovať za platbu do fondu prevádzky, údržby a opráv, pretože mu ním vynaložené náklady neboli refundované.

1.15. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalobcom a uplynutie trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od nasledujúceho dňa po uhradení sumy 315,89 eura, t.j. od 07.10.2011, keď si svoj nárok prvýkrát mohol uplatniť na súde, a vzhľadom na to, že premlčacia doba trojročná uplynula 07.10.2014, neprichádzalo do úvahy podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ani prípadné započítanie už premlčanej pohľadávky žalovaného voči nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní. Žalovaný nepreukázal, že z dôvodu ním vynaložených nákladov bolo odsúhlasené vlastníkami bytov preplatenie týchto nákladov alebo zohľadnenie týchto nákladov pri platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv.

1.16. Pokiaľ ide o mimoriadnu tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv mal súd prvej inštancie za zrejmé, že bola schválená na schôdzi vlastníkov bytov 12.04.2010 a na schôdzi 25.03.2011 bolo schválené jej pozastavenie. Tvorba FPÚO za rok bola celkove 359,24 eura, z čoho mimoriadna tvorba fondu bola vo výške 28,49 eura (81,30 m² x 0,05 eura x 7 mesiacov). Ak došlo k schváleniu pozastavenia mimoriadnej tvorby fondu na schôdzi vlastníkov 25.03.2011, prislúcha úhrada zo strany žalovaného len za prvé tri mesiace roku 2011, t.j. 12,20 eura (81,30m² x 0,05 eur x 3 mesiace).

1.17. Žalovaný mal za to, že na položku ústredné kúrenie vo výške 41,06 eura žalobca nemal zákonný nárok, keďže žalovaný má vlastné vykurovanie. Rozúčtovanie nákladov na ÚK mal žalobca vykonať podľa vyhlášky č. 630/2005 Z. z. a vyhlášky č. 358/2009 Z. z., kde podľa § 5 ods. 2 uvedených vyhlášok sa základná zložka rozpočítava aj medzi užívateľov bytov a nebytových priestorov s individuálnym vykurovaním okrem prípadov, keď byt alebo nebytový priestor s individuálnym vykurovaním má polohu podľa § 7 ods. 3 písm. a) uvedených vyhlášok, čo je aj prípad žalovaného, keďže došlo k tepelnému zaizolovaniu zvislých rozvodov prechádzajúcich bytom žalovaného. Žalovaný poukázal na Rozhodnutie č. j. 2003/10117 - 002 Krajského úradu v Nitre zo dňa 29.10.2003, kde v odvolacom konaní rozhodol a doplnil Rozhodnutie Mesta T. číslo 139/2003-Th zo dňa 10.09.2003, ktoré preukazujú, že žalobca od žalovaného v súčasnosti nemá na uvedenú zložku zákonný nárok. Žalobca uviedol, že čo sa týka položky ústredné kúrenie 3,42 eura mesačne postupoval v súlade s vyhláškou č. 358/2009, § 7 ods. 3 písm. b), teda použil koeficient 0,25 pri ostatných bytoch a nebytových priestorov s individuálnym vykurovaním, nakoľko podľa písm. a) podlahová plocha bytu alebo nebytového priestoru s individuálnym vykurovaním sa vynásobí koeficientom 0,00 pri bytoch a nebytových priestoroch v tých bytoch a NP s individuálnym vykurovaním, cez ktoré neprechádzajú rozvody vykurovacej sústavy centrálného zásobovania teplom, čo v danom prípade sa rozhodne nedá tvrdiť o byte žalovaného, pretože cez jeho byt prechádzajú rozvody vykurovacej sústavy centrálného zásobovania teplom, a preto akýkoľvek iný názor je v rozpore s citovanou vyhláškou.

1.18. Súd prvej inštancie opätovne poukázal na súkromnoznalecký posudok č. 2/XI/2016 (č.l. 213), z ktorého zistil, že náklad na ÚK pripadajúci na 20,33 m² žalovaného bol 41,06 eura, preto ho žalobca uplatnil v správnej výške. Konštatoval, že cez byt žalovaného prechádzajú rozvody vykurovacej sústavy centrálného zásobovania teplom, preto nie je preto možné postupovať podľa § 7 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 358/2009 Z.z. Vyhláška nerozlišuje, či má ísť o rozvody zaizolované alebo nie.

1.19. Súd prvej inštancie s poukazom na súkromnoznalecký posudok č. 2/XI/2016 (č.l. 213) uviedol, že náklady na poistné za celý bytový dom boli 100,50 eura a prepočítali sa podľa spoluvlastníckeho podielu žalovaného na celom bytovom dome. Podiel bytu na celkovej ploche je 0,0422316, preto podiel bytu na poistnom bol 4,24 eura. Náklady na správu za celý rok boli 64,71 eura, odmena nákladov pre zástupcu vlastníkov bola XX,96 eura, náklady spojené s rozpočítaním boli 3,56 eura. Náklady na elektrickú energiu boli 21,79 eura. Podiel bytu žalovaného na spotrebe el. energie na spoločných priestoroch bol 21,79 eura. Náklady na dažďovú vodu sú viazané na plochu strechy bytového domu, ktorá je v spoluvlastníctve všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov a preto sa náklad týkajúci sa dažďovej vody rozúčtoval podľa spoluvlastníckeho podielu vlastníka bytu na bytovom dome. Náklady vychádzali z faktúr od dodávateľa Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Celkové náklady boli 370,58 eura, po rozpočítaní podiel bytu žalovaného na spotrebe dažďovej vody bol 15,65 eura. Príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv bol v znaleckom posudku vyčíslený v sume 359,24 eura, na byt žalovaného 27,45 eura a ročne 329,40 eura. Od 01.08.2011 za balkón prislúchajúci k bytu žalovaného bol príspevok mesačne 0,27 eura a za 5 mesiacov 1,35 eura. Znalkyňa brala do úvahy aj mimoriadnu tvorbu fondu v celkovej sume 28,49 eura za 7 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že k 05.03.2011 došlo k pozastaveniu mimoriadnej tvorby fondu uznesením zo schôdze vlastníkov, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že príspevok na mimoriadnu tvorbu prislúchal len za prvé tri mesiace, a to v sume 12,20 eura. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady za rok 2011: za poistenie bytového domu 4,24 eura, refundáciu výdavkov pre zástupcov vlastníkov XX,96 eura, náklady na správu 64,71 eura, elektrickú energiu na spoločné priestory 21,79 eura, ústredné kúrenie 41,06 eura, vodné a stočné 201,58 eura, dažďovú vodu 15,65 eura, náklady spojené s rozpočítaním 3,56 eura, tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv 330,75 eura, spolu 706,50 eura. Žalovaný uhradil za rok 2011 spolu 529,40 eura. Rozdiel predstavuje sumu 177,10 eura, ktorú je povinný žalovaný z titulu nedoplatku žalobcovi uhradiť.

1.20. Vo vzťahu k roku 2015 vychádzal zo súkromnoznaleckého posudku 4/XI/2016 (č.l. 68 pripojeného spisu 11C/800/2015), z ktorého zistil, že za rok 2015 náklady činili: poistenie bytového domu 7,17 eura, náklady na správu 69,96 eura, elektrická energia na spoločné priestory XX,34 eura, ústredné kúrenie 39,87 eura, vodné a stočné 236,33 eura, dažďová voda 15,70 eura, náklady spojené s rozpočítaním 9,34 eura, fond prevádzky, údržby a opráv 207 eura, spolu 595,71 eura. Poukázal na to, že pri vyčíslení

nákladov znalkyňa postupovala obdobne ako v znaleckom posudku 2/XI/2016. Konštatoval, že zo znaleckého posudku vyplýva, že náklady boli zo strany žalobcu vyčíslené správne. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady za rok 2015 v sume 595,71 eura a uhradil sumu spolu 421,24 eura. Rozdiel predstavuje sumu 174,47 eura ako nedoplatok za rok 2015.

1.21. Súd prvej inštancie prihliadol na obidva súkromnoznalecké posudky, nakoľko boli vypracované na posúdenie správnosti spôsobu vyúčtovania za rok 2011 a za rok 2015 pokiaľ ide o bytový dom č. XXXX, A. XX, 11, 12 v T. a následne na posúdenie správnosti výšky nedoplatku žalovaného. Znalkyňa svoj postup pri posúdení správnosti spôsobu vyúčtovania nákladov a pri posúdení výšky nedoplatku žalovaného dostatočne odôvodnila s uvedením aj dokladov a listín, z ktorých pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala. Žalovaný tieto súkromnoznalecké posudky namietal, avšak sám na posúdenie správnosti vyúčtovania za rok 2011 a 2015 súkromnoznalecký posudok, ktorým by preukázal svoje tvrdenia o nesprávosti vyúčtovania nepredložil.

1.22. Z uvedených dôvodov uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 351,57 eura (177,10 + 174,47). Priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania, keďže žalovaný sa dosal s plnením svojich povinností do omeškania. Uviedol, že vyúčtovanie za rok 2011 mal žalovaný k dispozícii najneskôr 04.06.2012, čo vyplýva z jeho reklamácie zo 04.06.2012, a vyúčtovanie za rok 2015 mal žalovaný k dispozícii najneskôr 23.05.2016, keď jeho reklamácia bola datovaná 23.05.2016. V časti o zaplatenie sumy 16,29 eura spolu s úrokom z omeškania žalobu zamietol, nakoľko žalobcovi nevznikol nárok na jej zaplatenie, keďže po schválení zastavenia mimoriadnej tvorby fondu nevznikla žalovanému povinnosť úhrady žalobcovi.

1.23. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keďže žalobca mal v konaní čiastočný procesný úspech čo do sumy 351,57 eura (95,57 % z uplatneného nároku) a procesný neúspech čo do sumy 16,29 eura (4,43 % z uplatneného nároku). Celkový procesný úspech žalobcu tak predstavoval 91,14 %.

1.24. Súd zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 11C/88/2011, 7C/34/2011, 9C/170/2014, 11C/99/2015 a 12C/45/2016, nakoľko prerušenie konania do skončenia uvedených konaní nepovažoval za účelné a hospodárne. V každom z konaní je predmetom iné vyúčtovacie obdobie a podľa žalobcu bola platba žalovaného ktorú uhradil jednorazovo v sume 1.327,76 eura preúčtovaná na obdobie do rokov 2005 až 2009.

2.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie voči výroku o povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 351,57 eura s úrokom z omeškania (I. výrok), výroku o nároku žalobcu na náhradu trov konania (III. výrok) a výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania (IV. výrok). Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania. Dôvodil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) Civilného sporového poriadku.

2.2. Tvrdil, že z odôvodnenia napádaného rozsudku je preukázané podstatné porušenie zásady podľa čl. 2 ods. 1 a čl. 15 ods. 2 CSP. Namietal, že súd prvej inštancie si osvojil závery súkromných znaleckých posudkov za roky 2011 a 2015 čo sa prejavilo v bode 77. (vodné a stočné), v bode 82. (ústredné kúrenie) a v bode 84. (elektrická energia). Poukázal, že tieto znalecké posudky vypracovala Ing. Z. Q. znalkyňa z odboru Ekonomika a manažment, odvetvia Účtovníctvo a daňovníctvo a Kontroling. Preto predložil znalecké posudky č. 8/2013, č. 12/2015 znalkyne Ing. R., ktorá je zapísaná v odvetví Energetika, ktorých závery súd prvej inštancie nespochybnil hoci boli iné ako závery Ing. Q..

2.3. Namietal, že súd prvej inštancie v bode 77. uviedol, že vyhláška č. 210/2000 Z.z. neupravuje rozúčtovanie nákladov na studenú vodu, čo je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 5 vyhlášky a jej prílohou č. 8. Považoval za nesprávny tiež záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého podiel jeho bytu na spotrebe elektrickej energie na spoločných priestoroch je 21,79 eura, pričom vychádzal z faktúry č. 12752 a č. 9531. Tvrdil, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď vôbec neobjasnil či pri rozpočítavaní nákladov nedochádza k porušovaniu ustanovenia § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. Hoci žalobca mu neposkytuje dodávku teplej úžitkovej vody, uplatňuje voči nemu náklady na elektrickú energiu, ktorá sa používa na pohon obehových čerpadiel na teplú vodu. Preto si žalobca mohol nárokovať len spotrebu energie za odberné miesto A. XX č. miesta spotreby XXXXXXXXXXXX, na ktorom bola spotreba v roku 2015 vo výške 48,84 eura a na jeho byt vychádzala suma 4,44 eur. Tvrdil, že elektrickú energiu uhrádzať 2 krát, jednak na úhradu elektriny na obeh čerpadiel a teplej úžitkovej vody pre ostatných vlastníkov a jednak elektrickú energiu, ktorú vynaložil na individuálny ohrev vo vlastnom byte.

2.4. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého jeho nárok na započítanie sumy 315,89 eura medzi platby do fondu opráv je premlčané, ďalej, že túto platbu, ktorú zaplatil Z.ovi Z.ovi,

nemožno považovať za platbu do fondu údržby a opráv, a tiež, že nepreukázal, že by z dôvodu ním vynaložených nákladov bolo odsúhlasené vlastníelmi bytov preplatenie týchto nákladov alebo zohľadnenie týchto nákladov pri platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv. Tvrdil, že nemohlo ísť o premlčanú pohľadávku, keďže Občiansky zákonník premlčanie posudzuje v okamihu keď sa pohľadávky stretli. Splatnosť jeho pohľadávky bola dňa 07.10.2011 a žalobca si svoju pohľadávku uplatňuje od 06.06.2012, preto sa splatné nepremľčané pohľadávky stretli dňa 16.06.2012. Keďže zo strany žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré bolo úmyselné, mal súd prvej inštancie aplikovať ustanovenie § 107 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka.

2.5. Tvrdil, že súd prvej inštancie porušil zásadu obsiahnutú v čl. 5 CSP. Argumentoval tým, že žalobca mu ako jedinému nepreplatal výmenu vodovodných a kanalizačných potrubí, pričom čerpanie fondu opráv na výmenu týchto potrubí bolo v sume 361,57 eura na jeden byt. Potom nárok žalobcu na preplatenie položky nákladu do fondu opráv v sume 722,79 eura na jeho byt nemôže požívať súdnu ochranu, ak sa táto suma odvíja od nákladov na byt žalovaného, ktoré žalobca preukázateľne v takejto sume nemal. Preto považoval rozsudok súdu prvej inštancie za arbitrárny a nadobudol dojem možného závažného disciplinárneho previnenia za pravdepodobne vedomé porušenie povinností sudcu rozhodovať nestranne a nezaujat.

2.6. Namietal, že súd prvej inštancie nemal preukázanú skutočnosť, že suma 97,60 eura bola rozdielom medzi predpísanými zálohovými platbami a skutočnými nákladmi, a, že suma 146,97 eura bola sumou týkajúcou sa odpísania pohľadávky voči žalovanému, -ktorá nebola v rokoch 2002-2004 žalovaná. Tvrdil, že pokiaľ suma 97,60 eura predstavuje preplatok voči predpísaným zálohovým platbám za rok 20XX, ako je možné, že žalobca ho žaluje na súde za neuhradené platby spojené s užívaním bytu aj za rok 2010 (sp.zn. 9C/170/2014), čo v konaní pred súdom prvej inštancii preukázal. Absurdnosť záveru, že suma 146,97 eura je účtovne odpísaný výšok nie vymáhanej pohľadávky za roky 2002 až 2004 potvrdzuje rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/151/2008, ktorý právoplatne rozhodol o rokoch 2002 - 2004 o exekučnom titule Okresného súdu Levice sp.zn. 7C/42/2003. Považoval tvrdenie súdu o odpísaní zvyšku nie vymáhanej pohľadávky žalobcu, ktorý žalobca, hoci nežaloval, odpísal až v roku 2011, za absolútne neakceptovateľné. Navyše súd prvej inštancie podozrivo neuvažoval o tom že by táto nie vymáhaná suma mohla byť premlčaná.

2.7. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania uviedol, že v konaní absentovala elementárna ochotná sudcu rozhodovať nestranne a nezaujat. Súd prvej inštancie nekriticky preberal tvrdenia žalobcu, keď tvrdil, že jednorazová úhrada v sume 1.327,76 eura bola preúčtovaná na obdobie rokov 2005 až 2009, pričom neuviedol žiadny dôkaz, o ktorý svoje tvrdenie oprel. Tvrdil, že súd prvej inštancie s jeho argumentmi nevysporiadal. Poukázal na viaceré nálezy Ústavného súdu SR.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ním predložené znalecké posudky neboli žalovaným žiadnym relevantným dôkazom spochybnené. Žalovaným predložené znalecké posudky R., boli v iných konaniach spochybnené a týkajú sa iných období. Za irelevantné považoval permanentné námietky žalovaného a odkazy na vyhlášku č. 201/2000 Z.z. Nesúhlasil s názorom žalovaného ohľadom rozúčtovania spotreby elektrickej energie. Vo vzťahu k platbám realizovaným žalovaným poukázal na vykonané dokazovanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie súd prvej inštancie, ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov v plnej výške.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8.1. V danej veci sa žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplataenia nedoplatku z vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2011 do 31.12.2011 v sume 193,39 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 16.06.2012 do zaplataenia. Vo veci vedenej pod sp.zn. 11C/800/2015, po pripustení zmeny žaloby uznesením vyhlásenom na pojednávaní dňa 09.02.2017, sa domáhal voči žalovanému zaplataenia nedoplatku z vyúčtovania nákladov za plnenia poskytované s užívaním bytu žalovaného za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 v sume 174,47 eura. Súd prvej inštancie zo dňa 29. mája 2018 č.k. 11C/99/2015-468 spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 11C/99/2015 a sp.zn. 11C/800/2015 a vyslovil, že konanie sa bude viesť pod sp.zn. 11C/99/2015.

8.2. Súd prvej inštancie v oboch spojených veciach vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel, voči ktorému žalovaný podal odpor vo veci samej, preto súd prvej inštancie uznesením platobné rozkazy zrušil.

8.3. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel. Na odvolanie žalovaného bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania predmetom skúmania odvolacím súdom.

9.1. Žalovaný v odvolaní namietal vadu konania spočívajúcu v nesplnení procesných podmienok (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP) a vadu konania spočívajúcu v porušení práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). Odvolací súd preto najprv skúmal, či súd prvej inštancie konanie nezačal vadami namietanými žalobcom.

9.2. Procesné podmienky sú podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a) CSP trpí konanie ak súd vec prejednal napriek tomu, konanie trpelo nedostatkom žaloby, právomoci a príslušnosti súdu, nedostatkom procesnej subjektivity a procesnej spôsobilosti strán sporu alebo prekážkou začatej a rozhodnutej veci. Žiadny z vyššie uvedených nedostatkov prejednávanej veci odvolací súd nezistil.

9.3. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

9.4. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj judikát R 129/1999 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Procesný postup nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu; je ním iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017). Pokiaľ postupom súdu nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní - nie je ním ani časť odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), ktoré má vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 Cdo 18/2018, 2 Cdo 39/2018, 3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Ústavný súd nedospel k záveru o ústavnej neudržateľnosti týchto záverov najvyššieho súdu (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018).

9.5. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie. Tvrdil, že tento spočíval jednak v porušení zásady podľa čl. 2 a čl. 15 ods. 2 CSP a jednak tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za arbitrárne. K namietanému odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe žalovaný neuviedol žiadne konkrétne rozhodnutie najvyšších súdnych autorít, od ktorého sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí odklonil, preto túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Ani s námietkou voči vyhodnoteniu znaleckého dokazovania sa odvolací súd nestotožnil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že „prihliadol na obidva súkromnoznalecké posudky, nakoľko boli vypracované na posúdenie správnosti spôsobu vyúčtovania za rok 2011 a za rok 2015 pokiaľ ide

o bytový dom č. XXXX, A. XX, XX, XX v T. a následne na posúdenie správnosti výšky nedoplatku žalovaného. Znalčka svoj postup pri posúdení správnosti spôsobu vyúčtovania nákladov a pri posúdení výšky nedoplatku žalovaného dostatočne odôvodnila s uvedením aj dokladov a listín, z ktorých pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala. Žalovaný tieto súkromnoznalecké posudky namietal, avšak sám na posúdenie správnosti vyúčtovania za rok 2011 a 2015 súkromnoznalecký posudok, ktorým by preukázal svoje tvrdenia o nesprávnom vyúčtovaní nepredložil. V spise 11C/800/2015 sa síce nachádzajú kópie posudkov č. 8/2013 a č. XX/2015 Ing. R., na ktoré žalovaný poukazuje vo svojom odvolaní, z ich obsahu je však zrejmé, že sa netýkajú predmetnej veci. Znalecký posudok č. 8/2013 sa týka roku 2009 a znalecký posudok č. XX/2015 sa týka roku 2008. Navyše ide len o fotokópie, čo dôveryhodnosť týchto dôkazov výrazne oslabuje. Potom je potrebné považovať za správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaný svoje tvrdenia o nesprávnom vyúčtovaní nepreukázal.

9.6. Žalovaný ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, s poukazom na skutočnosť, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy namietanú odbornosť Ing. Q. a poukazoval na absenciu všetkých listín, z ktorých by bolo možné výpočty znalkyne overiť.

9.7. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko prijaté na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.“ Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, možno aplikovať aj na odvolacie konanie.

9.8. Odvolací súd však považuje za potrebné opakovane uviesť, že z viacerých rozhodnutí Ústavného súdu vyplýva, že „Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom“ (Napríklad I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04). Podľa § 191 CSP dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

9.9. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať arbitrárnosť, a v dôsledku toho nepreskúmateľnosť, napadnutého rozsudku, a tým vadu konania majúcu za následok odňatie práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol aj podstatný obsah znaleckých posudkov, z ktorých záverov v rozhodnutí vychádzal, detailne sa zaoberal sa s každou námietkou žalovaného. V tomto smere nie je možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia a je v rozpore s rozhodnutiami a nálezmi Ústavného súdu SR, na ktoré poukazoval žalovaný v odvolaní.

9.10. Keďže z obsahu spisu odvolací súd nezistil porušenie procesných podmienok ani nedostatok dôvodov, pre ktoré by bolo možné konštatovať nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a tým inú vadu konania majúcu za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces, pre ktoré by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť, pristúpil k meritórnemu prejednaniu veci.

10. Podľa § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Schválená zmluva o výkone správy alebo jej zmena, alebo jej zánik je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak je podpísaný nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcom. Správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. Na doručovanie sa vzťahuje osobitný predpis. Zmluva o výkone správy obsahuje najmä

a) vzájomné práva a povinnosti správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu,

b) spôsob výkonu správy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku,

c) zásady hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi,

d) zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi,

- e) zásady určenia výšky platieb za správu,
- f) rozsah a obsah správy o činnosti správcu podľa odseku 2.

11. Podľa § 8a ods. 2 vety prvej a druhej zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome

XX. Podľa § 8a ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, zmluva o výkone správy sa uzatvára so správcom písomne na neurčitý čas. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome môžu vypovedať zmluvu o výkone správy len na základe rozhodnutia podľa § 14. Výpovedná lehota je tri mesiace, ak sa zmluvné strany v zmluve o výkone správy nedohodnú inak. Výpovedná lehota začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede.

13. Podľa § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom.

14. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, ak sa dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome nedohodli inak.

15. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú aj opravy balkónov a lodžií. Prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv možno prechodne použiť na úhradu za plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome v prípade ich dočasného nedostatku. Po preklenutí nedostatku prostriedkov na úhradu tohto plnenia, sa uvedené prostriedky vrátia do fondu prevádzky, údržby a opráv.

16. Podľa § 10 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, spoločenstvo a správca vedie prostriedky vo fonde prevádzky, údržby a opráv oddelene od prostriedkov zhromaždených od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome na úhrady za plnenia, pričom sa musí zachovať účel použitia týchto prostriedkov. Ak spoločenstvo tvorí viac domov, zriaďuje sa fond prevádzky, údržby a opráv osobitne pre každý dom.

17. Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastníci bytu a nebytového priestoru v dome uhrádzajú priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žump, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

18. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo a povinnosť zúčastňovať sa na správe domu a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu, spoločných nebytových priestoroch, príslušenstve a pozemku na schôdzi vlastníkov. Oznámenie o schôdzi vlastníkov musí byť v písomnej forme doručené každému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru v dome minimálne päť dní pred dňom konania schôdze. Výsledok hlasovania oznamuje ten, kto schôdzu vlastníkov alebo zhromaždenie zvolal, a to do piatich pracovných dní od konania schôdze vlastníkov alebo zhromaždenia spôsobom v dome obvyklým.

19. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak počet zúčastnených vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome neumožňuje hodinu po začatí schôdze vlastníkov právoplatné hlasovanie, rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou zúčastnených; to neplatí, ak ide o hlasovanie podľa odseku 3, § 7a ods. 1, § 7c ods. 2 písm. i) a ods. 3, § 8a ods. 1 a 5, § 8b ods. 2 písm. i), § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 a 4.

20. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

21. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení platnom a účinnom od 1.10.2007 do 31.1.20XX, pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak počet zúčastnených vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome neumožňuje hodinu po začatí schôdze vlastníkov právoplatné hlasovanie, rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou zúčastnených; to neplatí, ak ide o hlasovanie podľa odseku 3, § 7a ods. 1, § 7c ods. 2 písm. i) a ods. 3, § 8a ods. 1 a 5, § 8b ods. 2 písm. i) a ods. 3, § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 a 4.

22. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení platnom a účinnom od 1.10.2007 do 31.1.20XX, ak vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome rozhodujú o úvere a o zabezpečení úveru, o zmluve o vstavbe alebo nadstavbe bytov alebo nebytových priestorov v dome a o zmene formy výkonu správy, rozhoduje sa vždy hlasovaním na schôdzi vlastníkov dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Toto hlasovanie nemôže byť písomné.

23. Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení platnom a účinnom od 1.10.2007 do 31.1.20XX, prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

24. Podľa § 32c ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, správcovia a predsedovia sú povinní zmluvy o výkone správy alebo zmluvy o spoločenstve uzatvorené do 1. júla 2007 uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. decembra 2007. Tie časti zmluvy o výkone správy alebo zmluvy o spoločenstve, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, sú po uplynutí tejto lehoty neplatné.

25. Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbornom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla, v znení platnom a účinnom od 15.9.2009 do 31.XX.2016, ak sú v objekte rozpočítavania zapojené pomerové rozdeľovače tepla rovnakého typu alebo určené

meradlá1) tepla rovnakej triedy presnosti na meranie množstva tepla u konečných spotrebiteľov, náklady na množstvo dodaného tepla na vykurovanie sa rozdelia na základnú zložku a spotrebnú zložku. Základná zložka tvorí 60 % a spotrebná zložka 40 % z celkových nákladov na dodané teplo na vykurovanie.

26. Podľa § 7 ods. 2 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla, základná zložka sa rozpočítava konečným spotrebiteľom podľa podlahovej plochy bytu, nebytových priestorov a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa a priemeru základnej zložky na meter štvorcový vypočítaného z podlahovej plochy všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v objekte rozpočítavania podľa vzorca

$$\frac{ZZ}{S}$$

$$ZZ_{ks} = \text{-----} \cdot S_{ks}$$

S

kde predstavuje

ZZ_{ks} - základnú zložku pre konečného spotrebiteľa [euro],

ZZ - základnú zložku [euro],

S - celkovú upravenú podlahovú plochu bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov [m²],

S_{ks} - upravenú podlahovú plochu bytu, nebytového priestoru a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch konečného spotrebiteľa [m²].

27. Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla, základná zložka na dodané teplo podľa odseku 2 sa rozpočítava aj medzi užívateľov bytov a nebytových priestorov, ktorí majú individuálne vykurovanie, pričom podlahová plocha bytu alebo nebytového priestoru s individuálnym vykurovaním sa vynásobí koeficientom

a) 0,0 pri bytoch a nebytových priestoroch v nadstavbách a vstavbách do podkrovia, pri bytoch a nebytových priestoroch alebo ich častiach, ktoré sa nachádzajú na najvyššom podlaží alebo nad priestormi, ktoré nie sú vykurované, alebo v tých bytoch a nebytových priestoroch s individuálnym vykurovaním, cez ktoré neprechádzajú rozvody vykurovacej sústavy centrálného zásobovania teplom,
b) 0,25 pri ostatných bytoch a nebytových priestoroch s individuálnym vykurovaním.

28. Podľa § 7 ods. 10 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla, ak sa vlastníci bytov a nebytových priestorov dohodnú podľa osobitného predpisu inak, rozpočítavanie množstva dodaného tepla na vykurovanie podľa odsekov 1 až 9 sa neuplatňuje. bytov a nebytových priestorov dohodnú podľa osobitného predpisu inak, rozpočítavanie množstva dodaného tepla na vykurovanie podľa odsekov 1 až 9 sa neuplatňuje.

29. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

32. Podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Odvolací posudzujúci rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania z hľadiska ním zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalovaný je vlastníkom bytu v bytovom dome v správe žalobcu, na základe zmluvy o výkone správy, ktorá bola schválená uznesením schôdze vlastníkov, ktoré nebolo napadnuté žalobou, preto ho nemožno považovať na neplatné. Preto dospel k záveru, že zmluva o výkone správy je záväzná pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, teda aj pre žalovaného. Tým mal danú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady spojené s užívaním bytu a do fondu prevádzky, údržby a opráv za rok 2011: za poistenie bytového domu 4,24 eura, refundáciu výdavkov pre zástupcov vlastníkov XX,96 eura, náklady na správu 64,71 eura, elektrickú energiu na spoločné priestory 21,79 eura, ústredné kúrenie 41,06 eura, vodné a stočné 201,58 eura, dažďovú vodu 15,65 eura, náklady spojené s rozpočítavaním 3,56 eura, tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv 330,75 eura, spolu 706,50 eura. Keďže žalovaný uhradil za rok 2011 spolu 529,40 eura, rozdiel predstavuje nedoplatok žalovaného za rok 2011 v sume 177,10 eura. Ďalej, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady spojené s užívaním bytu a do fondu prevádzky, údržby a opráv za rok 2015 v sume 595,71 eura a uhradil sumu spolu 421,24 eura, rozdiel predstavuje nedoplatok žalovaného za rok 2015 v sume 174,47 eura. Na základe uvedeného uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 351,57 eura a úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 177,10 eura od 16.6.20XX do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 174,47 eura od 02.06.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od dňa právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd sa s uvedenými závermi súdu prvej inštancie stotožnil, preto rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti, ako vecne správny, potvrdil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalobca bol v spore pomerne úspešný, pričom pomer úspechu žalobcu a žalovaného súd prvej inštancie vypočítal správne. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

35.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní. S namietanými vadami konania spočívajúcimi v nesplnení procesných podmienok (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP) a v porušení práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) sa odvolací súd vypořiadal v bode 9.

35.2. Vo vzťahu k námietke žalovaného, podľa ktorej ak súd prvej inštancie v bode 77. uviedol, že vyhláška č. 210/2000 Z.z. neupravuje rozúčtovanie nákladov na studenú vodu, je to v rozpore s ustanovením § 3 ods. 5 vyhlášky a jej prílohou č. 8., sa odvolací súd nestotožnil. Vyhláška č. 210/2000 Zb. o meradlách a metrologickej kontrole bola vydaná ako vykonávací predpis k zákonu č. 142/2000 Z.z. o metrologii, ktorý podľa § 1 upravuje na zabezpečenie jednotnosti a správnosti merania upravuje a) zákonné meracie jednotky, b) požiadavky na určené meradlá, ostatné meradlá a ich metrologickú kontrolu, c) podmienky úradného merania, d) požiadavky na spotrebiteľsky balené výrobky, e) podmienky autorizácie a registrácie, f) pôsobnosť orgánov štátnej správy pre oblasť metrologie, g) metrologický dozor, h) ukládanie pokút. V ustanovení § 8 ods. 5 zákona č. 142/2000 Z.z. zákonodarca delegoval na Úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky úpravu druhov určených meradiel a oblasti ich použitia, vydaním všeobecného právneho predpisu. Týmto bola práve vyhláška č. 210/2000 Zb. o meradlách a metrologickej kontrole. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého, vyhláška č. 210/2000 Z.z. neupravuje rozúčtovanie nákladov na studenú vodu.

35.3. Namietal tiež voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého podiel jeho bytu na spotrebe elektrickej energie na spoločných priestoroch je 21,79 eura vychádzajúc z faktúry č. XX752 a č. XXXX. Hoci odvolací súd nespochybňuje, že žalobca neposkytuje žalovanému dodávku teplej úžitkovej vody, nestotožnil sa s jeho tvrdením, podľa ktorého si voči nemu uplatňuje náklady na elektrickú energiu, ktorá sa používa na pohon obehových čerpadiel na teplú vodu. Súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku

žalobcu na elektrickú energiu vychádzal zo znaleckého posudku, podľa ktorého znalkyňa vychádzala z faktúr č.XX752 a č.9531 za bytový dom v celkovej výške 516,06 eura, ktoré boli rozpočítané v súlade čl. III bodu 5 Zmluvy o výkone správy medzi vlastníkov podľa ich spoluvlastníckeho podielu. Podiel bytu žalovaného na celkovej ploche je 0,0422316, preto podiel bytu žalovaného na spotrebe el. energie na spoločných priestoroch je 21,79 eura. Na základe uvedeného sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, podľa ktorého súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď neobjasnil či pri rozpočítavaní nákladov nedochádza k porušovaniu ustanovenia § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z.

35.4. Žalovaný ďalej namietal, voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého jeho nárok na započítanie sumy 315,89 eura medzi platby do fondu opráv je premlčané, ďalej, že túto platbu, ktorú zaplatil Z.ovi Z.ovi, nemožno považovať za platbu do fondu údržby a opráv, a tiež, že nepreukázal, že by z dôvodu ním vynaložených nákladov bolo odsúhlasené vlastníkami bytov preplatenie týchto nákladov alebo zohľadnenie týchto nákladov pri platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv. V prvom rade tvrdil, že nemohlo ísť o premlčanú pohľadávku, keďže splatnosť jeho pohľadávky bola dňa 07.10.2011 a splatnosť žalobcovej pohľadávky bola 16.06.20XX, preto sa splatné nepremlčané pohľadávky stretli dňa 16.06.20XX. S týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil. Predpokladom zániku vzájomným pohľadávkou okrem iného je, že niektorý z účastníkov urobí voči druhému účastníkovi prejav, ktorý sleduje započítanie vzájomných pohľadávkou. Podmienkou je, že v čase započítacieho prejavu sú obidve pohľadávky splatné. Pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je zákonom stanovená splatnosť a čas plnenia je viazaný na výzvu veriteľa podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ktorou sa záväzok z bezdôvodného obohatenia stáva splatný. To však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Pokiaľ žalovaná strana sporu urobí započítací prejav v priebehu súdneho konania, bez toho, aby predtým vyzvala žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, tento započítací prejav nemôže mať právne účinky a spôsobiť zánik žalovanej pohľadávky. Keďže v danej veci žalovaný tvrdil, že má voči žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 315,89 eura, ktoré vzniklo dňa 06.10.2011, kedy zaplatil za výmenu vodovodného potrubia v bytovom jadre, a nepreukázal, že žalobcu vyzval na jeho vydanie, v deň splatnosti nedoplatku z vyúčtovania za plnenia poskytované s užívaním bytu za rok 2011 dňa 16.06.20XX, nárok žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia ešte nebol splatný, preto pohľadávka žalobcu nemohla zaniknúť započítaním ku dňu 16.06.20XX. Pokiaľ žalovaný urobil započítací prejav až v priebehu súdneho konania, konkrétne v odpore doručenom súdu prvej inštancie dňa 16.04.2015, správne súd prvej inštancie prihliadol na námietku premlčania uplatnenú žalobcom. Podľa názoru odvolacieho súdu pohľadávka žalobcu nezankla započítaním, nakoľko pohľadávka žalovaného nebola spôsobilá na započítanie. Nielen, že nebola splatná, ale navyše už bola aj premlčaná, keďže dňom (07.10.2011) začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula dňa 07.10.2013. Tvrdenie žalovaného, podľa ktorého zo strany žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré bolo úmyselné, odvolací súd nepovažoval za dôvodné, keďže bolo preukázané, že to bola vôľa žalovaného, ktorý si výmenu vodovodného potrubia chcel hrať z vlastných prostriedkov. Ani s ďalšími námietkami týkajúcimi sa fondu opráv, ktorými žalovaný namietal, voči záverom súdu prvej inštancie, že túto platbu, ktorú zaplatil Z.ovi Z.ovi, nemožno považovať za platbu do fondu údržby a opráv, a tiež, že nepreukázal, že by z dôvodu ním vynaložených nákladov bolo odsúhlasené vlastníkami bytov preplatenie týchto nákladov alebo zohľadnenie týchto nákladov pri platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv, sa odvolací súd nestotožnil. Išlo totiž o skutočnosti, ktoré vyplývali zo zisteného skutkového stavu.

35.5. V ďalšom žalovaný v odvolaní v podstate namietal voči skutkovému stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. K tomu odvolací súd iba uvádza, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (viď tiež II. ÚS 76/07). Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie v rozsiahlom rozsudku dostatočne vysporiadal s podstatnou argumentáciou žalovaného. Keďže konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu, odvolací súd nepovažoval za potrebné tieto argumenty opakovať.

36. Žalovaný podal odvolanie aj vo vzťahu k zamietnutému návrhu na prerušenie konania. Súd prvej inštancie poučil strany sporu o možnosti podať odvolanie voči rozsudku. Hoci výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania bol tiež súčasťou rozsudku, nejde o rozhodnutie vo veci samej, preto sa o takomto návrhu rozhoduje uznesením. Z ustanovenia § 355 ods. 2 CSP vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné, ak to pripúšťa zákon. V ustanovení § 357 CSP sú taxatívne vypočítané uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné. Z tohto taxatívneho výpočtu nevyplýva, že zákon pripúšťa odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. V dôsledku toho odvolanie žalovaného podané proti výroku o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania muselo byť podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuté ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

37. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalovaného vo vzťahu k zamietnutému návrhu na prerušenie konania podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

38. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. Vo vzťahu k odmietnutiu odvolania voči zamietnutiu návrhu na prerušenie konania o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol aj podľa § 4 ods. 1 s použitím § 256 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalobca podal odvolanie voči rozhodnutiu, voči ktorému nebolo prípustné, čím zavinil, že jeho odvolanie muselo byť odmietnuté. Podľa názoru odvolacieho súdu odmietnutie odvolania má obdobné následky ako zastavenie konania, kde sa uplatňuje zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).